

31976L0308

19.3.1976

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 73/18

SMĚRNICE RADY

ze dne 15. března 1976

o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z operací, které jsou součástí systému financování Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, zemědělských dávek a cel

(76/308/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

předpisy Společenství, zejména v oblasti společné zemědělské politiky, což usnadňuje podvodné praktiky;

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 729/70 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky ⁽¹⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2788/72 ⁽²⁾, a zejména na čl. 8 odst. 3 tohoto nařízení,

vzhledem k tomu, že je proto nezbytné přijmout společná pravidla o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek;

s ohledem na stanovisko Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽³⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽⁴⁾,vzhledem k tomu, že se tato pravidla musí vztahovat na vymáhání jak pohledávek vyplývajících z různých opatření, které jsou součástí systému úplného nebo částečného financování Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, tak zemědělských dávek a cel ve smyslu článku 2 rozhodnutí č. 70/243/ESUO, EHS, Euratom ze dne 21. dubna 1970 o nahrazení finančních příspěvků členských států vlastními zdroji Společenství ⁽⁵⁾ a článku 128 aktu o přistoupení; že se musí vztahovat též na vymáhání úroků a poplatků vztahujících se k těmto pohledávkám;

vzhledem k tomu, že v současné době nemůže být pohledávka, pro kterou doklad o vymahatelnosti vydaly orgány jednoho členského státu, vymáhána v jiném členském státě;

vzhledem k tomu, že působnost vnitrostátních předpisů týkajících se vymáhání pohledávek je omezena na území daného státu, což je samo o sobě překážkou ve vytvoření a fungování společného trhu; že tento stav neumožňuje úplně a spravedlivě používat

vzhledem k tomu, že vzájemná pomoc musí spočívat v tom, že dožádaný orgán jednak poskytne dožadujícímu orgánu informace, které dožadující orgán potřebuje k vymáhání pohledávek vzniklých v členském státě, v němž má sídlo dožádaný orgán, a doručí dlužníkovi veškeré akty vztahující se k těmto pohledávkám vydané v dotyčném členském státě, jednak na žádost dožadujícího orgánu vymáhá pohledávky vzniklé v členském státě, v němž má dožádaný orgán sídlo;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 94, 28.4.1970, s. 13.⁽²⁾ Úř. věst. L 295, 30.12.1972, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. C 19, 12.4.1973, s. 38.⁽⁴⁾ Úř. věst. C 69, 28.8.1973, s. 3.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 94, 28.4.1970, s. 19.

vzhledem k tomu, že tyto jednotlivé formy pomoci musí dožadující orgán poskytovat v souladu s právními a správními předpisy platnými v této oblasti v členském státě, v němž má sídlo;

vzhledem k tomu, že je nezbytné stanovit podmínky, jež musí dožadující orgán dodržet při podání žádosti o pomoc, a přesně vymezit zvláštní okolnosti, za kterých může dožadující orgán v jednotlivých případech pomoc odmítnout;

vzhledem k tomu, že je-li dožadující orgán požádán o vymáhání pohledávky na účet dožadujícího orgánu, musí mít možnost, pokud to umožňují platné předpisy členského státu, ve kterém má sídlo a se souhlasem dožadujícího orgánu, poskytnout dlužníkovi lhůtu k zaplacení nebo povolit splacení ve splátkách; že případné úroky vyplývající z poskytnutí těchto platebních podmínek musí být převedeny do členského státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán;

vzhledem k tomu, že na odůvodněnou žádost dožadujícího orgánu musí mít dožadující orgán rovněž možnost, pokud to umožňují platné předpisy členského státu, ve kterém má sídlo, přijmout předběžná opatření k zajištění vymáhání pohledávek vzniklých v dožadujícím členském státě; že však s těmito pohledávkami nesmí být v členském státě, v němž má sídlo dožadující orgán, zacházeno přednostně;

vzhledem k tomu, že se při vymáhání pohledávky v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, může stát, že dotyčná osoba napadne pohledávku nebo doklad o její vymahatelnosti vystavený v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán; že je v těchto případech třeba stanovit, že dotyčná osoba musí podat příslušnému orgánu členského státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán, žalobu popírající pohledávku a že dožadující orgán musí zastavit řízení o vymáhání pohledávky do doby, než uvedený orgán vydá rozhodnutí;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit, že dokumenty a informace poskytnuté v rámci vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek nelze použít k jiným účelům;

vzhledem k tomu, že tato směrnice nesmí omezovat vzájemnou pomoc, na které se některé členské státy dohodly na základě dvoustranných nebo vícestranných dohod a ujednání;

vzhledem k tomu, že je třeba zajistit harmonické fungování vzájemné pomoci a za tímto účelem stanovit postup Společenství, který umožní stanovit prováděcí pravidla k němu v přiměřených lhůtách; že je nezbytné zřídit výbor, jehož cílem bude zajišťovat úzkou a účinnou spolupráci v této oblasti mezi členskými státy a Komisí,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice stanoví pravidla, která musí obsahovat právní a správní předpisy členských států s cílem zajistit v každém členském státě vymáhání pohledávek uvedených v článku 2, které vzniknou v jiném členském státě.

Článek 2

Tato směrnice se vztahuje na pohledávky týkající se

- a) náhrad, intervencí a dalších opatření, které jsou součástí systému částečného nebo úplného financování Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, včetně částek, které mají být vybrány v souvislosti s těmito činnostmi;
- b) zemědělských dávek ve smyslu čl. 2 písm. a) rozhodnutí č. 70/243/ESUO, EHS, Euratom a čl. 128 písm. a) aktu o přistoupení;
- c) cel ve smyslu čl. 2 písm. b) uvedeného rozhodnutí a čl. 128 písm. b) aktu o přistoupení;
- d) úroků a nákladů vztahujících se k vymáhání výše uvedených pohledávek.

Článek 3

Ve smyslu této směrnice se:

- „dožadujícím orgánem“ rozumí příslušný orgán některého členského státu, který podává žádost o pomoc týkající se pohledávky podle článku 2;
- „dožádaným orgánem“ rozumí příslušný orgán některého členského státu, kterému je žádost o pomoc určena.

Článek 4

1. Na žádost dožadujícího orgánu mu dožadující orgán sdělí informace, které jsou pro něj užitečné pro vymáhání pohledávky.

Pro získání těchto informací vykonává dožadující orgán pravomoci, které mu svěřují právní a správní předpisy vztahující se k vymáhání obdobných pohledávek vzniklých v členském státě, ve kterém má sídlo.

2. V žádosti o poskytnutí informací je uvedeno jméno a adresa osoby, ke které se vztahuje informace, která má být poskytnuta, a povaha a výše pohledávky, která je předmětem žádosti.

Článek 7

3. Dožádaný orgán není povinen poskytnout informace,

- a) které by nebyl s to obdržet za účelem vymáhání obdobných pohledávek vzniklých v členském státě, ve kterém má sídlo;
- b) které by porušily ochranu obchodního, průmyslového nebo profesního tajemství;
- c) jejichž sdělení by mohlo ohrozit bezpečnost nebo veřejný pořádek daného státu.

4. Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán o důvodech odmítnutí žádosti o informace.

1. K žádosti o vymáhání pohledávky, kterou dožadující orgán zašle dožádanému orgánu, musí být přiloženo úřední vyhotovení nebo ověřená kopie dokladu o její vymahatelnosti vydaného v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, a případně prvopis nebo ověřená kopie jiných dokladů nezbytných k vymáhání pohledávky.

2. Dožadující orgán může požádat o vymáhání pohledávky pouze pokud

- a) pohledávka nebo doklad o její vymahatelnosti nebyly v členském státě, ve kterém má sídlo, napadeny;
- b) v členském státě, ve kterém má sídlo, využil vhodné vymáhací postupy, které lze uskutečnit na základě dokladu uvedeného v odstavci 1, a přijatá opatření nevedla k úplnému uhrazení pohledávky.

3. V žádosti o vymáhání pohledávky je uvedeno jméno a adresa dotyčné osoby, povaha pohledávky, výše jistiny, úroků a dlužných nákladů a veškeré ostatní informace.

4. Žádost o vymáhání pohledávky dále obsahuje prohlášení dožadujícího orgánu určující datum, od kterého je možné její vymáhání podle práva platného v členském státě, ve kterém má dožadující orgán sídlo, a potvrzující, že podmínky stanovené v odstavci 2 byly splněny.

5. Dožadující orgán poskytne dožádanému orgánu veškeré informace vztahující se k záležitosti, v níž byla podána žádost o vymáhání pohledávky, jakmile se o nich dozví.

Článek 8

Doklad o vymahatelnosti pohledávky je případně v souladu s předpisy platnými v členském státě, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, potvrzen, uznán, doplněn nebo nahrazen dokladem o vymahatelnosti platným na území tohoto členského státu.

Potvrzení, uznání, doplnění nebo nahrazení dokladu o vymahatelnosti musí být provedeno v co nejkratší lhůtě ode dne obdržení žádosti o vymáhání pohledávky. Nelze je odeprít, má-li doklad o vymahatelnosti pohledávky v tom členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, všechny formální náležitosti.

Pokud splnění některé formální náležitosti vyústí v přezkoumání nebo napadení pohledávky nebo dokladu o její vymahatelnosti vydaného dožadujícím orgánem, použije se článek 12.

Článek 5

1. Na žádost dožadujícího orgánu doručí dožádaný orgán veškeré akty a rozhodnutí včetně soudních vztahující se k pohledávce nebo k jejímu vymáhání, vydané v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, osobě, které jsou tyto akty a rozhodnutí určeny, v souladu s právními předpisy platnými pro doručování obdobných aktů v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo.

2. V žádosti o doručení je uvedeno jméno a adresa příjemce, povaha a předmět doručovaného aktu nebo rozhodnutí, případně jméno a adresa dlužníka a pohledávka uvedená v aktu nebo v rozhodnutí, jakož i ostatní využitelné informace.

3. Dožádaný orgán neprodleně uvědomí dožadující orgán o úkonech učiněných k vyřízení žádosti o doručení, a zejména o dni předání aktu nebo rozhodnutí osobě, které je určen.

Článek 6

1. Na žádost dožadujícího orgánu vymáhá dožádaný orgán v souladu s právními a správními předpisy týkajícími se vymáhání obdobných pohledávek vzniklých v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo, pohledávky, pro které byl vydán doklad o vymahatelnosti.

2. Za tímto účelem je s každou pohledávkou, která je předmětem žádosti o vymáhání, zacházeno jako s pohledávkou členského státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, s výhradou článku 12.

Článek 9

1. Pohledávky se vymáhají v měně členského státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán.

2. Dožádaný orgán může, umožňují-li to právní a správní předpisy platné v členském státě, ve kterém má sídlo, po poradě s dožadujícím orgánem poskytnout dlužníkovi lhůtu k zaplacení nebo mu povolit placení ve splátkách. Úroky, které dožádaný orgán vybere na základě odložení platby, poukáže členskému státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán.

Rovněž budou členskému státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán, poukázány jakékoli další úroky z prodlení vybrané v souladu s právními a správními předpisy platnými v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán.

Článek 10

Pohledávky, které mají být vymáhány, nejsou předmětem přednostního zacházení v členském státě, ve kterém má sídlo dožádaný orgán.

Článek 11

Dožádaný orgán neprodleně uvědomí dožadující orgán o úkonech, které podnikl na žádost o vymáhání pohledávky.

Článek 12

1. Napadne-li dotyčná osoba v řízení o vymáhání pohledávky pohledávku nebo doklad o vymahatelnosti vydaný v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, podá žalobu k příslušnému orgánu členského státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán, v souladu s právními předpisy platnými v tomto státě. Tento úkon oznámí dožadující orgán dožádanému orgánu. Dožádanému orgánu jej může oznámit rovněž dotyčná osoba.

2. Jakmile dožádaný orgán obdrží oznámení podle odstavce 1 od dožadujícího orgánu nebo od dotyčné osoby, přeruší řízení o vymáhání pohledávky až do rozhodnutí příslušného orgánu v této věci. Považuje-li to dožádaný orgán za potřebné, a aniž je dotčen článek 13, může přijmout předběžná opatření k zajištění úhrady pohledávky, pokud to právní předpisy platné v daném členském státě, ve kterém má sídlo, u obdobných pohledávek umožňují.

3. Jsou-li napadena opatření k vymáhání pohledávky přijatá v členském státě, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, bude žaloba podána k příslušnému orgánu tohoto členského státu v souladu s jeho právními předpisy.

4. Je-li příslušným orgánem, ke kterému byla podána žaloba podle odstavce 1, řádný nebo správní soud, je rozhodnutí tohoto soudu, je-li ve prospěch dožadujícího orgánu a povoluje vymáhání pohledávky v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, dokladem o vymahatelnosti ve smyslu článků 6, 7 a 8 a vymáhání pohledávky se provede na základě tohoto rozhodnutí.

Článek 13

Na odůvodněnou žádost dožadujícího orgánu přijme dožádaný orgán předběžná opatření potřebná k zajištění úhrady pohledávky, pokud to umožňují právní předpisy platné v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo.

Pro použití odstavce 1 se použijí přiměřeně článek 6, čl. 7 odst. 1, 3 a 5 a články 8, 11, 12 a 14.

Článek 14

Dožádaný orgán není povinen

a) poskytnout pomoc uvedenou v článcích 6 až 13, jestliže by vymáhání pohledávky v důsledku situace dlužníka způsobilo vážné hospodářské nebo sociální obtíže v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo;

b) přistoupit k vymáhání pohledávky, pokud dožadující orgán nevyčerpal všechny možnosti vymožení pohledávky na území členského státu, ve kterém má sídlo.

Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán o důvodech odmítnutí žádosti o pomoc. Toto odůvodněné odmítnutí sdělí rovněž Komisi.

Článek 15

1. Otázky týkající se promlčecích lhůt se řídí výlučně právními předpisy platnými v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán.

2. Úkony související s vymáháním pohledávky provedené dožádaným orgánem v souladu se žádostí o pomoc, které by v případě, že by byly provedeny dožadujícím orgánem, stavěly nebo přerušovaly promlčecí dobu podle právních předpisů platných v členském státě, ve kterém má sídlo dožadující orgán, se pro otázky tohoto účinku považují za provedené v uvedeném státě.

Článek 16

Doklady a informace předané dožádanému orgánu na základě této směrnice může dožádaný orgán předat pouze

- a) osobě, která je uvedena v žádosti o pomoc;
- b) osobám a orgánům příslušným k vymáhání pohledávek a pouze k tomuto účelu;
- c) soudním orgánům jednajícím ve věcech, které se týkají vymáhání těchto pohledávek.

Článek 17

Žádosti o pomoc a přiložené dokumenty jsou opatřeny překladem do úředního jazyka nebo do některého z úředních jazyků členského státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, aniž je dotčena možnost dožádaného orgánu upustit od vyžadování takového překladu.

Článek 18

Členské státy se vzdávají všech vzájemných nároků na náhradu nákladů vzniklých při poskytování vzájemné pomoci na základě této směrnice.

Členský stát, ve kterém má sídlo dožadující orgán, však nadále ručí členskému státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, za náklady vzniklé z činnosti uznané za neodůvodněnou co do oprávněnosti pohledávky nebo platnosti dokladu vydaného dožadujícím orgánem.

Článek 19

Členské státy si navzájem poskytnou seznam orgánů příslušných k podávání žádostí o pomoc a jejich přijímání.

Článek 20

1. Zřizuje se Výbor pro vymáhání pohledávek (dále jen „výbor“) složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 21

Výbor se může zabývat jakoukoli otázkou týkající se používání této směrnice, kterou mu k posouzení předloží jeho předseda buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

Článek 22

1. Prováděcí pravidla k čl. 4 odst. 2 a 4, čl. 5 odst. 2 a 3, čl. 7 odst. 1, 3 a 5, článkům 9 a 11 a čl. 12 odst. 1, a dále pravidla pro přepočty, pro poukazování vypočtených částek a pro určení minimální výše pohledávky, ohledně které lze požádat o pomoc, se stanoví postupem podle odstavců 2 a 3.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme své stanovisko k tomuto návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti dané otázky. Stanovisko se přijímá většinou čtyřiceti jednoho hlasu, přičemž hlasům členských států je přidělena váha podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy. Předseda nehlasuje.

3. a) Komise přijme zamýšlená ustanovení, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

b) Pokud zamýšlená ustanovení nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise neprodleně Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

c) Pokud se Rada neusnese do tří měsíců od předložení návrhu Radě, přijme navrhovaná opatření Komise.

Článek 23

Ustanovení této směrnice nevylučují poskytování vzájemné pomoci v širším rozsahu, který si mezi sebou dohodly nebo dohodnou některé členské státy na základě dohod nebo ujednání, včetně těch, které se týkají oznamování soudních nebo mimosoudních aktů.

Článek 24

Členské státy uvedou v účinnost opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 1978.

Článek 26

Tato směrnice je určena členskými státy.

Článek 25

Každý členský stát uvědomí Komisi o opatřeních, která přijal k provedení této směrnice. Komise sdělí tyto informace ostatním členským státům.

V Bruselu dne 15. března 1976.

Za Radu

předseda

R. VOUEL